

— „ Да сте живи да сте здрави
Народа извика;

Дѣдо Димо гы поздрави
И цылуна Ненча.

— „ Нѣ-л' ти казахъ да излѣзишь:
„ Юнакъ си ты сыно!..

„ А ты нещешъ да мя слушашъ,
„ Видишь ли родниво!..

А пѣкъ Ненчо го поглѣдна —
Весело ся усмихна

— „ Ни бѣхъ излѣзвалъ тѣзъ година —
„ Хѣтъра ти мина!..

XV.

Старци-тѣ си отидохъ —
Весели засмѣни

А момци-тѣ останахъ —
Чакътъ китки прѣсни.

Задрынкахъ бѣли котли
У вити кобилци

Захучахъ шити поли:
Момци тѣ кѣтъ-вѣлци.

Сѣкій глѣда, ожидава
Отъ дѣ ще да види

Либе-то си — ся надѣва,
Тѣ и не му ся сѣди.

Вси-тѣ моми на чучура —
Водъ ще наливѣтъ.

Ето, сега, и други хора
На-бързо ся улавѣтъ.

Моми китки накичили
Шерени, зелени —

Охълно гы раздадохъ
На свой-тѣ левени.

Вити хора поиграхъ
На-бързо, на-скоро;

Студ'на водъ си налѣхъ
И нѣма вече хоро.